

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 08-10-2020
Enhed: SUNDJUR
Sagsbeh.: DEPHTE
Sagsnr.: 2013431
Dok. nr.: 1395106

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 16. september 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 1788 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF) og Jane Heitmann (V).

Spørgsmål nr. 1788:

”Hvad er ministerens holdning til en autorisationsordning for social- og sundhedshjælpere? Kan ministeren bekræfte, at ministeren ikke støtter en sådan autorisationsordning?”

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet bidrag fra Styrelsen for Patientsikkerhed, der oplyser følgende:

”En autorisationsordning er en indskrænkning i den frie og lige adgang til erhverv, og bør ikke indføres udelukkende som en officiel anerkendelse af den samfundsmæssige værdi af den indsats, der ydes af udøverne af en bestemt virksomhed, men være baseret på nøje overvejelser om det reelle behov for en sådan ordning efter en afvejning mellem hensynet til patienternes sikkerhed over for hensynet til fri og lige adgang til erhvervsudøvelse. Det bør derfor overvejes, om den virksomhed, den enkelte gruppe udøver, nødvendiggør særligt myndighedstilsyn, eller om kvalitetssikring kan opnås på anden måde end ved autorisation. I denne forbindelse bør det bemærkes, at alle sundhedspersoner, også de ikke autoriserede, er underlagt arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet, og vil i denne sammenhæng kunne blive tilrettelagt eller afskediget under henvisning til fx dårlig service overfor borgerne/patienterne. Social- og sundhedshjælpere arbejder typisk inden for det offentlige social- eller sundhedsvæsen, og arbejdsgiverene vil her kunne regulere personalets såvel faglige som servicemæssige adfærd i kraft af ledelsernes adgang til instruktion, supervision mm.

Det bør også tages i betragtning i hvilket omfang der inden for den enkelte erhvervsgruppe hyppigt forekommer uhensigtsmæssig faglig adfærd af en karakter, som vil kunne imødegås med tilsynsforanstaltninger. Styrelsen for Patientsikkerhed er ikke bekendt med at der mere systematisk skulle være problemer med social- og sundhedshjælpergruppen, som ville kunne afhjælpes med en autorisationsordning. Styrelsen for Patientsikkerhed finder i øvrigt, at social- og sundhedshjælpernes faglige virksomhed generelt er af en sådan karakter, at der sjældent er forbundet stor patientsikkerhedsmæssige risici hermed. I det omfang, de udfører mere risikobetonede opgaver, så som medicinbehandling, vil dette ske som medhjælp for en læge, og de vil i disse situationer være udvalgt til opgaven, instrueret heri, ligesom der vil blive ført særligt tilsyn med deres udførelse af opgaven.

Da social- og sundhedshjælperne hidtil ikke har været underlagt styrelsens sædvanlige tilsyn med sundhedspersoners faglighed og egnethed, herunder deres evt. misbrug eller psykiske sygdom, er styrelsen ikke bekendt med om denne gruppe skulle

være særligt belastet med disse problemstillinger. Det er dog umiddelbart styrelsens opfattelse, at disse problemstillinger vil kunne afhjælpes ved effektivt samarbejde arbejdsgiverne imellem i forbindelse med nyansættelser (indhentelse af referencer), og at disse problemstillinger i sig selv ikke nødvendiggør en autorisationsordning.”

Jeg henholder mig til det af Styrelsen for Patientsikkerhed oplyste.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Helene Tejsner